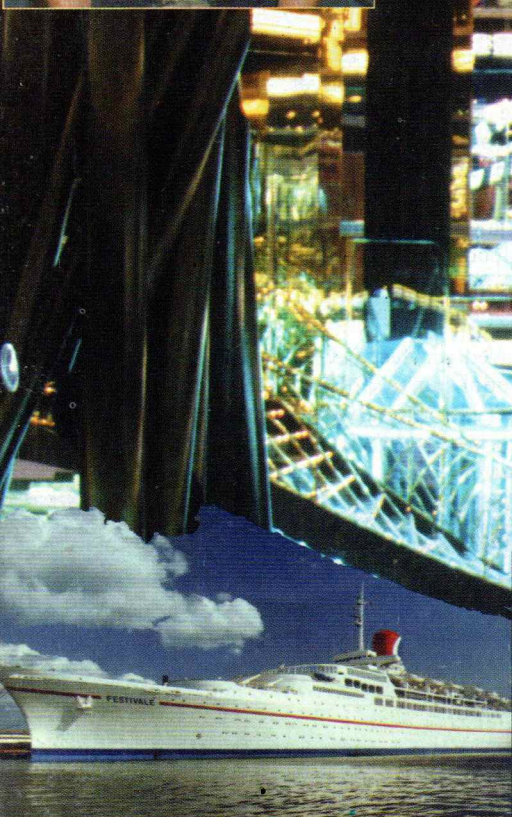

HLAS

Lodný kapitán

Mal som 33 rokov, a už som precestoval celý svet ...

Lodný kapitán

Milton Alvarez
Portorico

Na pokraji samovraždy, pred desiatimi rokmi, som zažil niečo, čo zmenilo môj život. Mal som 33 rokov a už som precestoval celý svet. Žil som v Haagu v Holandsku, ale zároveň som mal i byť v New Yorku. Mal som nadbytok materiálneho bohatstva, a predsa som bol prázdny človekom. Keď som ako kapitán prvej triedy dosiahol vrchol svojej kariéry, stratili sa mi všetky ďalšie ciele a ja som sa rozhodol skončiť s takýmto nenapĺňajúcim životom.

S takýmito myšlienkami som sa vrátil do svoje izby v hoteli vo Fort Lauderdale na Floride, a keď som sa prezliekal, zapol som televízor. Na obrazovke sa objavil

Nicky Cruz, kazateľ z Portorika a mne sa zdalo, že hovorí priamo ku mne. Všetko, čo hovoril sa vzťahovalo na môj život. Hoci som sa pokúšal prepnúť kanál, skáču po všetkých 84 staniciah, ktoré boli v dosahu, televízor sa vždy sám od seba vrátil na program s Nicky Cruzom.

Hoci mi to bolo nepríjemné, predsa som sa začal dívať. Akosi som vedel, že ku mne hovorí Boh. Nakoniec som sa pokúsil televízor vypnúť, ale on sa sám od seba znovu zapol. Rečník skončil s výzvou, že sa musíme rozhodnúť – i ja som si musel vybrať medzi „životom alebo smrťou, požehnaním alebo prekliatím“. Aké pravdivé boli tieto slová v mojom prípade!

Vediac, že to, čo povedal, je pravda, padol som na kolená a začal som sa modliť: „Bože, mal som úspech vo všetkom, čo som robil, a predsa som premárnil tak veľa zo svojho života. Ak môžeš

**Milton, Joshua Caleb
a Aneida Alvarezovci**

zmeniť, môj život, ja Ti ho dám.“ Vzápätí som sa cítil, ako by mi z pliec zdvihli to-nový náklad.

Po niekoľko nasledujúcich dní bol okolo mňa taký jas, že sa ľudia pýtali: „Čo sa to s tebou stalo?“ A ja som im rozprával, čo vykonal Boh. Ten deň bol pre mňa ako znovuzrodenie, znovuzrodenie pre život, znovuzrodenie v mojej karére i v každom inom ohľade. Všetko dostalo nový zmysel. Mal som nový perspektívu, úplne nový rozhľad.

V ten istý týždeň som sa dostal do styku so skupinou, ktorá sa nazývala Hollywoodska chapter Medzinárodného spoločenstva obchodníkov zvestujúcich plné evanjelium (FGBMFI). Cez nich sa mi dostalo podpory a povzbudenie v tom, aby som oslovoval iných. Naozaj, pomoc tým, ktorí boli v stave rovnakej prázdnoty, ako som bol kedysi ja, sa stala ohniskom môjho života.

Pri svojej práci som prešiel viac ako 75 krajín. Všade, kde som prišiel, som hovoril, že Ježiš je odpoveďou na naše problémy. Keď do môjho života vstúpil Ježiš, dal mu nový zmysel a novú stavbu.

Ja osobne som mal jednu veľkú potrebu – získať partnera, manželku. Štyri roky po tom, ako som do svojho života pozval Ježiša, priviedol mi Boh do cesty úžasnú ženu a čoskoro sme sa zosobášili. Ona bola tým najväčším darom. Podporujeme jeden druhého a navzájom budujeme svoju vieru v Boha. Sme tiež schopní slúžiť potrebám iných. Teraz sa mojej úžasnej Eneide narodil náš syn, Joshua Caleb.

Veríme, že Boh nášho syna použije pre Svoje kráľovstvo nejakým veľmi osobitým spôsobom, a preto sme ho zasvätili tomuto cieľu. Boh mi dal nový zmysel i ako lodnému kapitánovi. Do Portori-

ka prichádzajú lode z celého sveta a mi sa s nimi delíme o Ježiša. Ako kapitán mám často príležitosť rozprávať sa s inými kapitánmi. Modlieme sa s nimi a potom často vidíme, ako Boh v životoch mnohých robí úžasné veci.

Jeden príklad Božej práce v mojom živote sa odohral v Kolumbii, keď som čakal na obchodné stretnutie. Zrazu sa objavilo šesť mužov s mačetami a začali sa k nám približovať. Keďže som mal pri sebe dosť peňazí, začal som sa modliť. Len čo som to urobil, bez akéhokoľvek zjavného dôvodu sa otočili a odišli z budovy.

Druhý raz zasa, v Portoriku, na mňa dvanásťkrát vystrelili. Po prvých šiestich výstreloch som začal hľadať diery po guľkách, nič som však nenašiel. Keď smerom na mňa padlo ďalších šesť výstrelov, začal som bežať. Keď som v tú noc prišiel domov, našiel som matku ležať plačúcu na podlahe. Celú noc sa za mňa modlila, lebo si myslela, že mi hrozí smrť.

Treba rýchlo urobiť dôležité rozhodnutia

Lodný kapitán musí mnohokrát robiť rýchle a dôležité rozhodnutia. Odvtedy, čo som svoj život odovzdal Ježišovi Kristovi, sa mi tieto ťažké okamžité voľby robia ľahšie. Často vidím, ako ma Boh v ťažkých chvíľach vedie.

Na jednej lodi plávajúcej do USA cez Kubu sme sa dostali k zložitému prechodu, cez ktorý mali preplávať tri lode. Lode sa blížili z rôznych smerov a ani jedna sa nemohla obrátiť. Radar ukazoval nevyhnutnú zrážku. Modlil som sa: „Pane, neviem, čo mám robiť. Nemám tu nijakú možnosť.“ Ako som sa modlil, pocítil som na pleci Jeho ruku. Najskôr som sa obzrel, aby som videl, kto tam je, a samozrejme, nikoho som nevidel. Potom som sa znovu pozrel na radar a videl som, že všetky tri lode záhadným

spôsobom zmenili smer. V tej chvíli som pocítil, že mi Boh pripomína, že On je Kapitánom môjho života.

Za štyri mesiace po tom, čo som odovzdal svoj život Ježišovi, obaja moji rodičia, ktorí sa predtým zaoberali kultúrom, zanechali tieto veci a tiež odovzdali svoje životy Ježišovi Kristovi.

Prednedávnom, keď som cestoval lietadlom do Kostariky, som sa chcel podeliť so svojou vierou s pilotmi, ale vedel som, že je to nemožné. Len čo som skončil modlitbu za tento úmysel, prišla ku mne letuška a spýtala sa: „Vy ste lodný kapitán?“ Súhlasne som prikývol a ona pokračovala: „Kapitán vás prosí, aby ste prišli do pilotnej kabíny. Chce sa s vami pohovárať.“ V kabíne som sa mohol podeliť s niektorými svojimi novými zážitkami a porozprávať, ako mi Boh pomáhal. Modlili sme sa spolu a obaja piloti pozvali Ježiša Krísta do svojich životov.

Na jednej ceste do Barbadosu nám dovolili zísť do väzenia a rozprávať väzňom o Ježišovi. Keď som vyzval tých, ktorí chceli odovzdať svoje životy Ježišovi, aby prišli dopredu, na môj úžas, zareagovalo 400 ľudí. Takúto úžasnú odozvu som vôbec neočakával. Boh vo svojom milosrdenstve ma ochránil pred alkoholom a drogami. Iba tridsať minút ma delilo od samovraždy, ale teraz sa môžem deliť so zázrakom Jeho milosti a inými a vidieť, ako sa ich životy menia, rovnako, ako a zmení i môj život. Je to vskutku zázrak sa Boh môže urobiť rovnaký zázrak i vo vašom živote.

Kapitán Milton Alvarez je členom chapter (pobočky) FGBMFI v San Juan a členom Fuente de Aqua Viva. Svoje svedectvo prednáša v chapteroch FGBMFI a vedie semináre Oslobodenia. S manželkou Eneidou majú päť detí a pracujú spolu v rodinnej službe.

Nový počítačový konzultant

Antoine Cherrey
Voisins-le-Bretonneux, Francúzsko

Istý priateľ ma viackrát pozýval na stretnutie FGBMFI pri raňajkách. Ak mám byť úprimný, pozvanie som nakoniec prijal len pre to, aby som mu urobil radosť. Povedal mi, že po raňajkách bude rečník rozprávať o svojom vzťahu k Bohu.

V tom čase som pravidelne chodieval do modlitebnej skupiny a stretal som ľudí, ktorí hovorili, že majú osobný vzťah k Bohu. Moja manželka Isabelle ma požiadala, aby som tam chodieval s ňou. Bolo to celkom príjemné, bola tam dobrá hudba a naše deti mohli chodiť s nami.

Isabelle: Keď som bola malá, zažila som niekoľko okamihov, keď som cítila Božiu prítomnosť. Ako som však vyrastala, začala sa moja viera dostávať do úzadia. Uvedomovala som si to, a tak som sa rozhodla, že budem aktívnejšie pracovať v cirkevnom zbere a začala som vyučovať katechizmus. V presvedčení, že viera musí byť niečo viac, som došla k záveru, že neviem, ako sa mám modliť.

Potom ma istá priateľka pozvala do modlitebnej skupiny. Tam som

videla ľudí, ktorí sa modlili tak, ako keby hovorili priamo k Bohu. Jeden z členov skupiny pozval manželku na raňajkové stretnutie FGBMFI. Bola som rada, keď som videla, že ide niekde, kde stretne iných kresťanských podnikateľov.

Antoine: Na stretnutie sme prišli zväčša. V miestnosti nebolo zvlášť chladno, ale ja som sa začal chvieť ako od zimy. Kedysi som bol horolezcom a vedel som, že to bolo chvenie z vyčerpania. Vedel som, že to prejde, ak začnem zhlboka dýchať, a že sa znovu budem cítiť normálne. Teraz však hlboké dýchanie nepomáhalo, a cítil som sa stále horšie.

Bolo to u mňa neobvyklé, že som sa nedokázal ovládnuť. Ľudia rozprávali o svojom osobnom vzťahu k Bohu spôsobom, ktorý na mňa hlboko zapô-

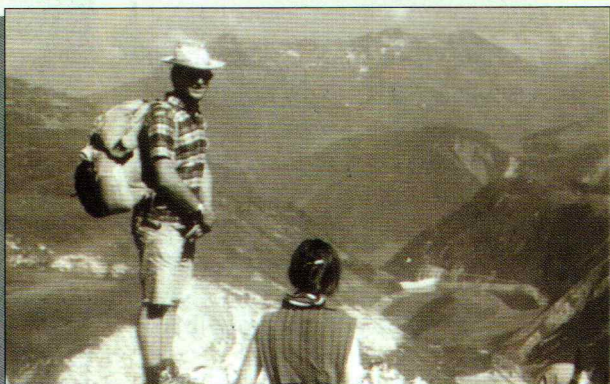
NOVÝ POČÍTAČOVÝ KONZULTANT — ANTOINE CHERREY

sobil. Napodiv, vždy, keď niekto spomenul meno Ježiš, začal som sa chvieť ešte viac. Na konci stretnutia rečník pozval tých, ktorí si želali modlitbu, aby podišli dopredu. Nechápal som to všetko, napriek tomu som cítil, že ma niečo núti ísť dopredu.

Keď sa ma pýtali, za čo sa chcem modliť, povedal som: „Chcem, aby som mohol dávať svedectvo o Bohu.“ Chvenie stále nepre stávalo, naopak, ešte silnelo. Keď sa modlili, cítil som, ako keby mnohé problémy môjho dovtedajšieho života zo mňa spadli ako ťažký batoh na konci dlhej túry.

V horách ma otec vystríhal: „Ak sa pošmykneš a spadneš, je po tebe.“ Túto výstrahu som mal na pamäti v každom momente svojho života. Na každú situáciu som hľadel tak, ako keby som kráčal po hrebeni hory. Ako horolezec som sa vždy snažil, aby

moje bezpečnostné laná boli dobre zaistené. Snažil som sa chrániť pred vonkajšími vplyvmi. V snahe vyhnúť sa „pošmyknutiu“ som sa nikdy neusmial a nikdy som neprejavoval svoje city. Snažiac sa spoznať svoje vlastné hranice a ovládať svoj osud stal som sa centrom svojho vlastného vesmíru. Avšak v tej chvíli, keď sa za mňa modlili, sa tento egocentrický spôsob života stratil. Zdalo sa, že Boh hovorí do môjho srdca: „Ja som tvoj Stvoriteľ a milujem ťa, Dôveruj mi.“ Poznanie, že Boh ma stvoril a že moja budúcnosť je v Jeho rukách, bolo úžasne oslobod-

**Hore: Antoine v roku 1969
s horolezeckým batohom
Vľavo: Antoine a Isabelle v Jeruzaleme
Dole: Antoine s otcom**

zujúce. Už som nič nemusel robiť sám!

Po mnoho rokov to bolo, ako by som sa iba učil o Bohu – a teraz som ho po prvý krát osobne stretol! Odvtedy som už nikdy nestratil dôveru v Neho a istou, že ma miluje.

Keď som sa vrátil domov, prvé slová mojej ženy boli: „Čo sa ti stalo?“ Odpovedal som: „Bolo to úžasné stretnutie!“ Teraz bolo pre mňa dôležité, aby som začal študovať Bibliu a sám našiel pravdu. Vyhľadal som starú Bibliu, ktorú mi dali ako mladíkovi, a začal som ju čítať. Na moje prekvapenie som jej porozumel a sotva som ju mohol odložiť. Už som v duchu nepochyboval, že Boh je môj nebeský Otec a že Ježiš je môj Pán.

O niekoľko týždňov po tom som dostal krst v Duchu Svätom. Najprv som nechápal, čo sa to so mnou deje, čítal som však o takomto zážitku v Biblii, v Knihe skutkov apoštolských – o tom, ako dostaneme silu byť svedkami. Vždy, keď duch Boží spočinul na mne, pociťoval som nádherný pokoj.

Moja manželka Isabelle bola svedkom premeny môjho života – najmä toho, ako sa môj hnev premenil na pokojnú trpezlivosť. Objavila sa neustála túžba modliť sa za všetko. Preto ma chcela sprevádzať na ďalšom stretnutí FGBMFI.

Isabelle: Na tej večeri, keď som začala rečníka, som začala plakať, hoci som nevedela prečo. Na konci stretnutia som prišla dopredu a požiadala som o modlitbu. Spýtali sa ma, či chcem „odovzdať svoj život Ježišovi“. Vtedy som po prvý krát počula, že je možné, aby laik urobil čosi také. Keď sa so mnou rozprávali, začala som si uvedomovať, že „dať život Ježišovi“ znamená dovoliť Bohu, aby prevzal zodpovednosť za môj život. Potichu plačúc som sa modlila a odovzdala som svoj život Kristovi.

Keď sme sa vrátili domov, boli sme ako novomanželia – naše deti sa z nás smiali, zdali sme sa im smiešni. Bozkávali sme sa a boli sme plní radosti.

Strach zmizol

Predtým som pracovala ako učiteľka, ale neskôr som musela z práce odísť. Často som sa cítila dosť „hlúpa“ a „bezvýznamná“. Ježiš to však zmenil – bolo to, ako keby som našla nový životný cieľ. Môj život mal nový zmysel. Predtým som mala veľa obáv. „Čo by sa stalo, keby Antoine zahynul pri nehode?“ Potom sa obavy stratili.

Antoine: Predtým som rád čítal sci-fi knihy, hlavne také, ktoré opisovali, ako človek ovláda svoj vesmír – čiže ako sa istým spôsobom stal svojím vlastným bohom. Teraz som však objavil duchovný konflikt medzi týmito knihami a učením Biblie. Uvedomil som si, že iba Ježiš môže byť mojím Bohom. Nakoniec som došiel k záveru, že by som sa mal zbaviť kníh, ktoré odporujú Božiemu Slovu, Biblii. Keď som sa zbavil poslednej knihy, zmizol i konflikt v ktorom som sa zmielal medzi týmito dvomi odlišnými prístupmi k životu.

Ďalší problém, ktorému som musel čeliť, bola skúsenosť Boha ako milujúceho Otca. Môj pozemský otec bol tvrdý človek a ja som sa ho bál. Počas môjho dospievania sa strach zmenil na nenávisť. Boh mi teraz ukázal, že potrebujem odložiť zatrpknutosť a otcovi odpustiť. Prosil som Boha, aby my odpustil môj postoj voči otcovi. Potom som začal k otcovi cítiť veľkú lásku a začal som sa tešiť z chvíľ, keď sme boli spolu. Nenávisť nahradila láska – pre mňa to bol zázrak. Býval som veľmi uzatvoreným človekom, žijúcim vo svojom vlastnom svete. Toto sa teraz zmenilo.

V práci som zodpovedný za software. Vždy sa tam vyskytujú chyby, ktoré je treba objaviť. Keď mám z ich hľadáním problémy, modlím sa, aby som chybu našiel. Jeden príklad – bolo to raz večer, krátko pred koncom pracovnej doby. Zákazník si mal odnieť svoj počítač v priebehu piatich minút. Nič nefungovalo! Nevediac čo robiť, modlil som sa k Duchu Svätému, aby ma viedol. V nasledujúcom okamihu ma napadlo vykonať niekoľko operácií. Poznamenal som si ich a potom som ich vykonal. Keď som to urobil, počítač perfektne pracoval a ja som ho mohol odovzdať zákazníkovi.

Pri inej príležitosti som bol zodpovedný za rozpočet oddelenia. Predložil som svoj návrh riaditeľovi, ale on ho odmietol. Ja som však nebol ochotný vytvárať nepravdivý obraz. Keď som sa za tento problém modlil i s manželkou, povedal mi Boh, aby som znovu zašiel za riaditeľom a predložil mu ten istý rozpočet.

Na druhý deň ráno ma zavolali do riaditeľovej kancelárie. Mal problém so svojím počítačom a bol preto veľmi nešťastný. Keď na okamih vyšiel z kancelárie, pozrel som sa na počítač, a než sa vrátil, problém som našiel. Netreba hovoriť, že ho to veľmi potešilo. Ako som si balil svoje veci, spýtal sa: „A ako stojí váš rozpočet?“ Dal som mu rozpočet a on ho začal čítať. Schválil ho bez toho, aby zmenil jediný riadok! Bolo to nádherné! Boh naozaj vyslyšal moju modlitbu. A toto som zažíval znova a znova. Boh je dobrý!

Antoine Cherrey je predsedom chapter FGBMFI v Saint Quentin en Yvelines a pracuje ako inžinier software-systémov u firmy Alcatel. S manželkou Isabelle majú tri dcéry – Charlotte, Cécile a Ségolène a jednu vnučku.

Prerážač

V rozhodujúcich chvíľach strhujúceho finálového zápasu útočník Apollo Perelini vyrazil k protivníkovej línii rýchlosťou a ľahkosťou rozbehnutého vaku. Línia sa roztrhla, bolo rozhodnuté, vypukli ovácie. Týmto víťazstvom St Helens prežili jeden z najväčších zápasov, aký kedy Wembley Stadium videl.

Apollo mal v rugby impozantnú minulosť. Hral vo Svetovom pohári za League i za Union. Vo Svetovom pohári rugbyovej únie v roku 1991 hral ako krídelný útočník za Samou v štyroch zápasoch proti Škótsku, Walesu, Argentíne a Austrálii.

**Toto je iba úryvok
z budúceho čísla Hlasu. Zaistite
si ho a objednajte si viac
výtlačkov. Vašich priateľov
toto číslo, v ktorom budeme
hovoriť o hviezdach Rugbyovej
únie Apollo Perelinim a Vaiga
Tuigamalovi, určite zaujme!**

Vo Svetovom pohári si pre tvrdé zásahy získal prezývku „Terminátor“.

Apollo: Na jednom kresťanskom stretnutí pred niekoľkými rokmi som spolu so Selinou, ktorá je teraz mojou manželkou, prišiel dopredu a požiadal o modlitbu. Obaja sme vedeli, že potrebujeme usporiadať svoj vzťah k Bohu. Vtedy som sa rozhodol dávať Boha vždy na prvé miesto. Nieкто by mohol povedať: „Potreboval si Boha, lebo si bol výtržník.“ Pravdou je, že každý potrebuje Boha. Biblia nám hovorí, že všetci zhršli. Nie iba zloději a vrahovia. Ježiš prišiel, aby všetkých ľudí priviedol k správnejmu vzťahu k Bohu.

Náboženstvo nestačilo

Vyrastal som v Belfaste v Severnom Írsku a ako rímsky katolík som sa často dostával do konfliktov pre svoju vieru. Mnohokrát sa to končilo bitkou, zvlášť pri futbalových zápasoch.

Joe Montgomery
Doncaster, Anglicko

Už som dospieval, keď som zistil, že môj otec bol v skutočnosti vychovaný ako protestant a katolíkom sa stal za vojny počas služby v kráľovskom letectve. Rodina ho pre to zavrhla. Otca som napriek jeho vznetlivej povahe miloval a nikdy som nepochyboval o jeho láske ku mne.

Neskôr, keď som odišiel na štúdiá do Anglicka, som objavil novú slobodu. Nikto sa nezaujímal o moju vieru. Dievčatá boli blízko a boli ochotné. Skrátka, zdalo sa, že môžem robiť čo chcem.

Nebol som vlastne veľkým rebelom a sám seba som považoval za dobrého človeka. V januári 1970 som stretol Mary, ktorá radšej chodila do kostola než sa pozerala, ako hrám futbal. Zaľúbil som sa do nej! O šesť mesiacov po tom, čo som získal kvalifikáciu učiteľa, sme sa vzali. Mary bola ešte na škole, takže sme v najbližšej dobe neplánovali odísť s Manchesteru.

Do februára 1976 sme už mali tri dcéry. V tom čase sa v rímsko-katolíckom cirkevnom zbore v Maltby, kam chodievali moji svokrovci, diali čudné veci. Páčil sa nám nový spôsob

bogoslužieb. Keď sa teraz pozriem do minulosti, vidím, že Boh vtedy začal predo mňa stavať hlavolam. Začínal som chápať, že môže byť i niečo viac, ako len chodiť v nedeľu do kostola.

Kupovali sme pásky s hudbou a začali sme čítať knihy, ktoré nám požičiavala manželkina matka. Keď sme chodili na piatkové večerné stretnutia, divili sme sa, že zostávame od pol

ôsmej do jedenástej. Nemohol som o tom nerozprávať v našej diskusnej skupine v Hinckley, kde sa sťažovali, že nedeľné bohoslužby trvajú až trištvrte hodiny.

Pri čítaní knihy „Všetko, o čo požiadate“ som sa rozhodol riadiť sa zvláštnym návrhom autora a napísať list Bohu. V liste som pozval Ježiša, aby sa stal Pánom môjho života. Nikdy to neofutujem, a želal by som si iba, aby sa to stalo už pred mnohými rokmi.

Ježiš zrazu začal byť pre mňa realitou. Jeho láska bola úžasná. V tom čase moja žena čítala knihu „Moc v chvále“. Čosi som natieral a ona sa každú chvíľu vychádzal za mnou k bráne a čítala mi úryvky. „Počúvaj toto, Joe,“ povedala. „Píšu tu, že máme chváliť Ježiša v každej situácii, dobrej či zlej.“ V škole si trieda, ktorú som učil, zorganizovala stretnutie na chválenie Boha. Spievali pieseň „Keď si šťastný a vieš o tom“. Dokonca i riaditeľ sa nad tým neskôr pozastavil. Ja osobne som mal dôvod spievať, teraz, keď Ježiš bol Pán môjho života a chcel som, aby aj iní mohli spievať so mnou.

Bol som taký hladný po veciach Božích, že som po sedem týždňov každú nedeľu jazdil z Hinckley do Maltby (120 kilometrov) aby som sa zúčastnil seminára Život v Duchu Svätom. Ešte pred uplynutím týchto siedmich týždňov som prosil Ježiša, aby mi dal krst v Duchu Svätom. V jednu noc, keď som nemohol zaspáť, som si sadol za stôl v kuchyni a zosúpila na mňa Božia moc. Bolo to niečo úplne nové, hoci som absolvoval všetky naše náboženské rituály a celý systém vzdelávania v našom cirkevnom zbere!

Na druhý deň ráno, keď som sa holil, chcelo sa mi rozprávať niečo, čo možno opísať iba ako detské blabotanie. Vtedy som si uvedomil, že mám nový jazyk, o ktorom sa hovorí v Biblii. Bol to modlitbový jazyk na chválenie

Boha. Začal som sa modliť vždy, keď som išiel niekomu telefonovať. Modlil som sa dokonca i keď som hral s manželkou Scrabble. Vo svojej novej viere v dôležitosť vzdávať Bohu chválu vo všetkom, som sa naplno radoval zo života ja sám i všetci okolo mňa.

Jedného dňa nášho novorodeného syna odviezli do nemocnice. Vyšetrenia potvrdili zápal mozgových blán. Keď som bol sám v jeho izbe, položil som na neho ruky a modlil som sa: „Bože, Ty si nám dal tohoto chlapčeka, ale ak ho chceš, vezmi si ho. Myslím si však, že toto nie je Tvoja vôľa. Bože, prosím Ťa, vráť nám ho. Ešte pred niekoľkými mesiacmi by som si nevedel predstaviť, že by som sa modlil takúto modlitbu, sám veriac v uzdravenie, ktoré po nej skutočne nasledovalo.

O niekoľko rokov neskôr sa nás ktosi spýtal, či vieme, čo znamená meno nášho syna – Kieran. Netušili sme, že to znamená „Tesárov syn“. Úžasné na tom je, že moja manželka sa volá Mária a ja Jozef.

Krátko po tom, čo sme sa presťahovali do Doncasteru, sme sa dozvedeli, že sa otvára nová chapter (pobočka) Medzinárodného spoločenstva podnikateľov zvestujúcich plné evanjelium (FGBMFI) a že potrebujú mužov. Mary už predtým čítala knihu „Najšťastnejší ľudia na Zemi“, ktorá hovorí o založení FGBMFI a veľmi ju zaujala. Ja som bol členom chapter od prvého dňa.

Je úžasné stretať sa s inými obyčajnými mužmi, ktorí bojujú za Ježiša. Som vďačný za všetky svedectvá, ktoré som čítal v časopise Hlas a počul na stretnutiach. Ježiš skutočne i dnes prechádza našim svetom.

Joe bol zástupcom riaditeľa v Rotherhame a členom chapter FGBMFI v Doncasteri. S manželkou Mary majú sedem detí.

M o s t

V roku 1991 som bol s manželkou prvýkrát počas nášho manželstva na spoločnej dovolenke aj s priateľmi. Dovolenuku sme trávili v Tatrách, v starej chalupe, ku ktorej viedol cez potok drevený most. Pri ceste domov sa tento most pod naším autom zlomil a auto apadlo do hlbokého rozvodneného potoka z výšky asi dva a pol metra na pravý bok. Prítom sme počas dovolenky autami prechádzali cez most niekoľkokrát denne a most bol stavaný na oveľa ťažšie vozidlá! Pri nehode sa nikomu nič vážne nestalo, lebo auto sa zázračným spôsobom zachytilo o strom a nepre vrátilo sa na strechu. Šťastne sme na ňom prišli domov. Táto udalosť ma spolu s inými zvláštnymi zážitkami printi la rozmýšľať o Bohu.

Bol som vychovávaný bez viery v Boha. V detstve som počul len o nejakom Ježiškovi, ktorý nosí na Vianoce deťom darčeky. Ako slobodný som trávil dosť času na zábavách, s kamarátmi pri pive a veľa som fajčil. Naša rozvetvená rodina sa schádzala na rôznych oslavách a výročiach, kde sa hovorilo o všetkom, len nie o Bohu – taká normálna svetská rodina. Ako 24

*Milan Uličný,
Turčianske Teplice*

ročný som sa oženil s Miriam, ktorá pochádzala z podobnej rodiny. Narodil sa nám syn Milan. Žili sme normálnym slušným životom ako hocikto iný, postavili sme si dom, chodili sme do práce, ale neboli sme celkom spokojní. Občas sa vyskytli konflikty s rodinou a aj medzi nami. Potom sme sa vybrali na spomínanú dovolenku. Po návrate sme tú nehodu rozoberali zo všetkých strán. Čo všetko sa mohlo stať, keby... Mal som aj obavy, lebo Miriam bola v druhom mesiaci tehotenstva, no i druhý syn Juraj sa narodil v poriadku.

Presne v tej dobe, keď sme rozmýšľali, či existuje Boh, On už milostivo konal v našej rodine. Niektorí sa obrátili k Ježišovi – v našom meste sa začala utvárať skupinka letničných veriacich, ktorí sa schádzali v jednom rodinnom dome. Vôbec ničomu som nerozumel, spolu s manželkou sme ich odsudzovali, veď ktovie, čo tam robia. Zmenili sa, nedalo sa s nimi rozprávať o „normálnych“, veciach, ale vyzerali takí radostní, pokojní a šťastní, že nám to nedalo, a začal som sa ich vypytovať. Kým oni hovorili o Ježišovi, ja som to spájal s mimozemšťanmi a lietajúcimi taniermi a všetko som mal pomiešané. Postupom času sme s manželkou zistili, že im závidíme a túžili sme poznať ten zdroj ich radosti a zmeny. Celý rok sme viedli s otcovým bratom Petrom (terajším pastorm) rozhovory o Bohu, Pánu Ježišo-

vi a o tom, čo pre nás urobil a mne sa začínali otvárať oči. Dnes už viem, čo robili bratia a sestry v tom domčeku – chválili Pána a modlili sa. Aj za nás. Peter mi požičal videokazety „Benn Hinn v Uppsale, z roku 1988 a spolu s Miriam sme nechápavo a užasnuto pozerali, čo sa dialo z moci Božej. To, čo robil Duch Svätý na týchto zhromaždeniach, nás presvedčilo a uverili sme, že je to od Boha a že Pán Boh je živý a mocný. Jeden deň som sa obrátil k Pánovi ja a na druhý moja žena. Bolo to koncom júna 1992. Mali sme tiež požičanú kazetu „Ježiš“, kde bola modlitba prijatia Pána a tú sme sa spolu doma modlili. Peter nám dal Nový zákon, začali sme čítať. Boh nám odkrýval hriechy, otváral oči a ukazoval svoju milosť. Bolo to krásne obdobie. So skupinou z Teplíc sme začali navštevovať zbor Apoštolskej cirkvi v Martine, kde sme prvýkrát ústami vyznali Pána Ježiša a odovzdali sme mu svoje životy a životy našich detí. Po mesiaci ma Boh zo dňa na deň oslobodil od fajčenia. Čo som nedokázal vlastnou silou a snahou, pre Neho

bola maličkosť. Neskôr sme sa dali pokrstiť vo vode a prijali sme aj biblický krst Duchom Svätým.

V roku 1993 na mužskom tábore v Partizánskom som sa po prvý krát stretol s Podnikateľmi zvestujúcimi plné evanjelium, kde som sa spoznal s mnohými bratmi a priateľmi.

Postupom času skoro celá moja rodina odovzdala svoje životy Pánu Bohu, upravili sa naše vzťahy a život nadobudol zmysel. Z milosti Božej sme mohli otvoriť aj náš dom pre bratov a sestry – nestavali sme ho len pre seba. Ďakujeme Pánovi Ježišovi za všetko, čo pre nás urobil, za každodennú milosť a dostatok. Aj keď sme stále telesní a nedokonalí, vieme, že Boh nás miluje a chce nás vychovávať a učiť, aby sme žili kresťanský život.

Milan je členom FGBMFI a predsedom chapter (pobočky) v Turčianskych Tepličiach. Patrí do zboru Apoštolskej cirkvi v Martine.

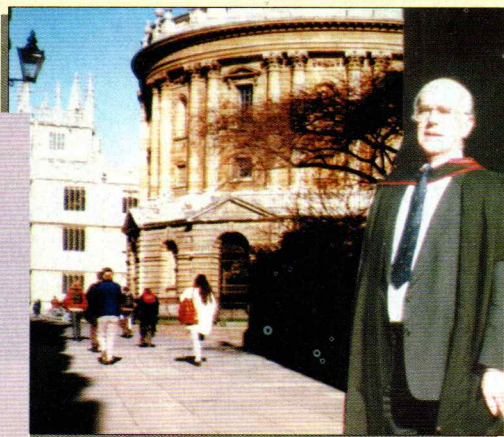
Osobné stretnutie

John Morley
Oxford, Veľká Británia

Birmovka bola pre mňa veľkým sklamaním, pretože v mojom živote nespôsobila nijakú zmenu. Pretože som v škole nemal žiadnych skutočných priateľov, neustále som sa pokúšal zápasiť so svojou ťaživou osamelosťou. V roku 1954, počas kampane Billyho Grahama v Haringay som jasne počul, ako Boh ku mne volá, nebol som však schopný odpovedať.

V tom čase som už bol na najlepšej ceste stať sa autorizovaným účtovníkom vo firme Malvern. Avšak i napriek tomu, že som sa neskôr stal hlavným účtovníkom v Dowty Electrics v Gloucestershire, ani zďaleka som sa necítil spokojný. V mojom živote stále čosi chýbalo. Ponúkli mi miesto na Oxfordskej univerzite – bol to ďalší úspešný krok v mojej kariére. Stále som sa zaujímal o cirkevné záležitosti, stále som si však nedokázal vytvoriť taký vzťah k Bohu, aký som hľadal.

30. júna 1979 ma istý priateľ pozval na stretnutie oxfordskej chapter (pobočky) FGBMFI pri raňajkách v hoteli Randolph. Rečníkom bol Ron McCatty, kresťanský chiropraktik,

ktorý u mňa „trafil do čierneho“ keď rozprával o Božej láske k ľuďom. Hovoril, že Ježiš nás tak miluje, že by pre mňa išiel na kríž, i keby som bol jediným človekom na svete – tak veľmi ma miluje!

Ďalej hovoril, že je potrebné, aby každý z nás dostal moc Ducha Svätého (Skutky 1:8) a využíval dary Ducha Svätého (Rimanom 12, Efezanom 4). Pochopil som, že toto je to chýbajúce ohnivko, ktoré som hľadal a keď Ron vyzval tých, ktorý chceli odovzdať svoj život Ježišovi Kristovi, aby zdvihli ruku, prihlásil som sa. O sekundu na to som si povedal: „Čo to robíš – veď kresťanom si takmer celý život!“ A tak som ruku stiahol. Ron to však zbadal a povedal: „Áno, pane. O chvíľu sa budem s vami modliť.“

John a Marjorie Morleyovci

Nevediac čo robiť, podišiel som dopredu, aby som sa porozprával s Ronom. Keď sa nado mnou modlil, stala sa veľmi zvláštna vec. Spadol som na podlahu! Nebolo v tom nič tajomného alebo magického, dôležité však bolo, že som v to ráno dosiahol skutočne reálne stretnutie s Duchom Božím a že som o tom vedel. Keď som zo stretnutia odchádzal, nechápal som celý dosah toho, čo sa stalo. Jeden z prítomných mužov ma však uistil: „Už nebudete taký ako predtým!“

Rozhodol som sa bližšie preskúmať dary Ducha Svätého a kúpil som si nejakú knihu a zopár brožúr. O týždeň nato, keď som sa počas dovolenky na Sicilských ostrovoch prechádzal sám, zdalo sa mi, že Boh ku mne počuteľne pre hovoril. Myslel som si, že niekto ide za mnou, nebolo tam však nikoho. Hlas hovoril: „Vráť sa do kostola a nájdi si Bibliu.“ Vrátil som sa do kostolíka, okolo ktorého som

práve prešiel, a poobzeral som sa po nejakej Biblii v laviciach. Keď som podišiel k Biblii na pulpitu padli mi oči na jeden verš. Bolo to zo Skutkov, 7:51: „Vy tvrdošíjni srdcom a hluchí k pravde, vy sa vždy protivíte Duchu Svätému.“

Čo mi Boh chce povedať? Či som nebol kresťanom po celý život? Či som po tie roky nechodieval do kostola? Ako som tam rozmýšľajúc stál, uvedomil som si, že Ježiš nikdy nebol mojím Pánom a že som hriešny. Padol som na kolena a prosil som Boha o odpustenie. V tom okamihu som pocítil úľavu na duši a začal som chváliť Boha. Zmenil sa i môj život – našiel som to, čo som hľadal od svojho birmovania. Konečne bol Ježiš Pánom môjho života.

Potom som sa stal členom a v roku 1985 i predsedom chapter v Oxforde. Keď jeden hosťujúci člen FGBMFI prorokoval, že „moja viera bude vyskúšaná ohňom“, nemal som potuchy o tom, ako sa toto proroctvo splní.

Istý môj priateľ začal podnikat' a ja som sa cítil povolaný k tomu, aby som mu požičal značný kapitál. O rok nato celý jeho podnik zničil požiar. Značná finančná strata nebola jediným dôsledkom. Kvôli tlakom, ktoré vplývali na moju prácu pre Univerzitu, som takmer prišiel o miesto. Vtom ma môj šéf požiadal aby som prevzal miesto vedúceho univerzitných ubytovacích zariadení. Okrem iného som riadil financovanie nového ubytovacieho bloku postgraduálnych študentov, ktorý sa budoval nákladom 15 miliónov libier v rámci programu pre podporu podnikania.

Raz ma zavolali do domu, kde sa domáca a jej schizofrenický syn hádali so študentským párom, ktorý tam žil.

Ako som sa blížil k domu, modlil som sa za milosť, pretože som nevedel, čo môžem očakávať. Čoskoro sa ukázalo, že urovnanie je nemožné.

Študenti boli rozhodnutí zostať ďalej a robiť problémy. Nakoniec syn vybehol z domu s nožom na chlieb v ruke s úmyslom ublížiť si. Domáca sa, prirodzene, veľmi bála. Keďže som nemohol nijako pomôcť, navrhol som, aby sme poprosili Boha, nech postaví anjelov – ochrancov okolo jej syna a dúfali v zázrak. O hodinu sa syn vrátil pri zmysloch. Nôž odhodil do rieky.

Zdalo sa, že neexistuje spôsob, ako presvedčiť nájomníkov, aby odišli, a tak sme sa znovu modlili za zázrak. Na naše prekvapenie a potešenie sa na druhý deň sami od seba vysťahovali.

Veľký Manažér

**Mike Ansell, Buckfastleigh,
Veľká Británia**

Do kostola som chodieval iba pri mimoriadnych príležitostiach – na Vianoce, na Veľkú noc, na svadby a krsty. Tak to bolo, kým sme s manželkou Jenny neboli pozvaní na večeru FGBMFI. Tento zážitok zmenil môj život.

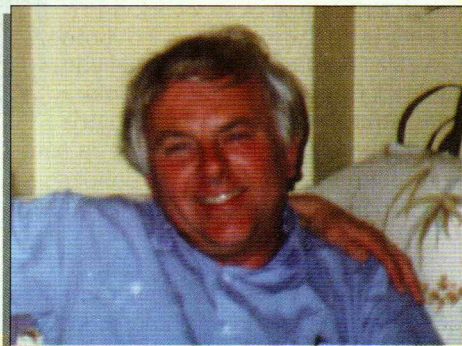
V tej dobe som bol veľmi arogantný a zaneprázdnený prácou a rodinou. Keď sa moja najstaršia dcéra stala odanou kresťankou, začal som si všímať zmenu v jej živote. Začal som skúmať svoje vlastné poradie hodnôt. Krátko po tej večeri FGBMFI som pozval Ježiša Krista, aby sa stal Pánom môjho života. V tom čase sa mi pre niektoré nesprávne rozhodnutia v pod-

Po večeri s istým párom postgraduálnych študentov z Kolumbie sme sa spolu modlili za manželkino uzdravenie. Hoci nepovedali a presne, čím trpí, Boh mi pripomenul ženu z Biblie, ktorá prišla k Ježišovi s vnútorným krvácaním (Lukáš 8:43). Asi o týždeň mi telefonovala, že bola okamžite uzdravená z podobnej choroby, ako žena v Biblii.

V septembri 1995 ma Boh vyzval, aby som predčasne odišiel do dôchodku a aby som začal pracovať ako dobrovoľník pre Viva Network, kresťanskú charitu so sídlom v Oxforde, pôsobiacu po celom svete. Organizácia pomáha sociálne ohrozeným deťom, napríklad deťom trpiacim závislosťou na drogách, sexuálne zneužívanými, s AIDS a predovšetkým deťom bez domova. ●

nikaní veľmi nedarilo. Bol som v konkurze a zdalo sa, že prídem o všetko. Začali sme sa modliť za zázrak.

Na ďalšej večeri FGBMFI som dostal krst v Duchu Svätom. Neustále som sa modlil, až nadišiel čas dražby závodu a majetku. Napriek kríze sa podnik predal za slušnú cenu, čo nám umožnilo vyrovať hlavné dlhy v bankách a ešte nám i zostalo na založenie ďalšieho malého podniku. Naučil som sa dôverovať Pánu Ježišovi a nechávať Ho, aby On riešil moje problémy. On je veľký manažér! ●

Nový poslanec

David Porter je poslancom za Waveney v grófstve Suffolk od roku 1987. Formálne bol vychovaný ako kresťan, ale jeho názor o náboženstve bol: „Také čosi nepotrebujem“. Vždy, keď sa začalo hovoriť o náboženstve, bol proti. Tento postoj si vytvoril v šesťdesiatych rokoch, keď sa spolu s inými módnymi vecami, ktorým sa študenti venujú, začal zaoberať i kresťanstvom. Vtedy sa rozhodol, že to nie je nič pre neho. Keď sa znovu dostal do styku s kresťanskou vierou prostredníctvom svojej manželky Sarah, ktorá bola dcérou duchovného, rozhodne odmietol.

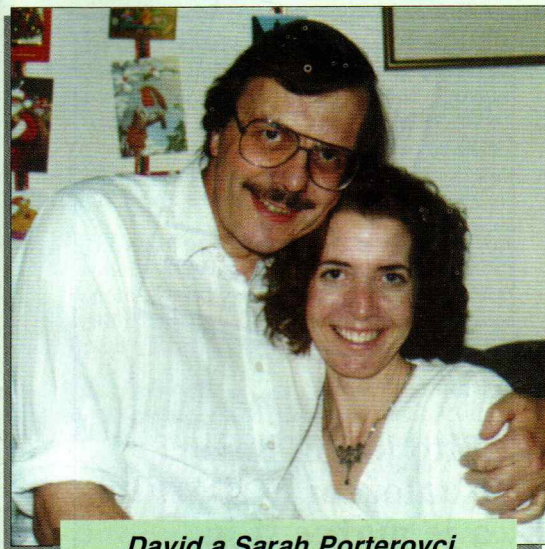
*David Porter
Westminster, Veľká Británia*

David: Keď som bol posadnutý myšlienkou stať sa nádejným kandidátom na poslanca parlamentu, Sarah začala pracovať v Cirkvi Prísľúbenia v Lowestofte. To bolo čosi, čo som nenávidel. V priebehu niekoľkých nasledujúcich rokov som stretol veľa ľudí, ktorí patrili do tohoto cirkevného zboru. Ja sám som dokonca chodieval na pobožnosti a na spoločenské udalosti, ale nenávidel som ich.

Vydavateľ: V roku 1991, na rodinnej dovolenke v Stoneleigh, kde sa každý

rok koná kresťanské stretnutie, David dbal na to, aby ich karavan bol mimo a dal jasne najavo, že sa nechce dať rušiť a že nepôjde na nijaké stretnutie. Nasledujúci rok išla Sarah do Stoneleigh sama s dvomi staršími deťmi

David a Sarah Porterovci

a nehala Davida, aby sa staral o dve mladšie. Keď ten týždeň uplynul, David prisľúbil, že ak na budúci rok pôjde rodina na dovolenku tam, kde chce on, na ďalší rok všetci pôjdu do Stoneleigh. Dúfal, že sa medzičasom čosi stane a on nebude musieť ísť. Ako na zlosť, nič sa nestalo.

David: Nepriateľstvo ku všetkému kresťanskému vo mne rástlo úmerne času, ktorý Sarah venovala činnosti v cirkevnom zbore. Nakoniec sa ukázalo, že niektorý z tých kresťanov nie sú až takí zlí a keď som bol preťažný, čo sa poslancom parlamentu často stáva, pýtal som sa, či by som nepotreboval to, čo majú oni.

Osvojil som si takzvaný „intelektuálny prístup“, veril som, že som schopný vyhrať v každom spore. Vysmieval som sa dokonca i modlitbám, ktoré za mňa obetovali. O kresťanstve som čítal veľa kníh, avšak to ma neuspokojovalo. Nieкто mi doporučil, aby som prečítal niečo do C. S. Lewisa, vrátane jeho sci-fi románu „Kozmická trilógia“. Odložil som to až na Stoneleigh.

V posledných dvoch rokoch ma často bolievala hlava, mal som zlé sny a objavovali sa nevysvetliteľné bolesti po celom tele. Tieto bolesti trvali celé hodiny, i celé dni. Raz, práve pred Stoneleighom, som sa celý týždeň cítil, ako keby mi hrud' gniavila náköva. Avšak len čo som sa zotavil, povedal som si, že bolesť pochádzala zo stresu.

Od chvíle, keď sme prišli na Stoneleigh'94, som sa cítil celkom spokojný. Deťom sa tam páčilo. Ja som bol na štyroch zo šiestich večerných stretnutí a výborne som sa zabával na svojom cynickom prístupe k tomu, čo sa tam dialo. Dokonca i hrozná búrka s hromami a bleskami mi bola príležitosťou na posmešky. Iróniou však bolo, že kniha C. S. Lewisa, ktorú som čítal, odpovedala na niektoré z múdrych otázok, ktorými som tam skúšal provokovať ľudí.

Keď sme konečne vypadli zo Stoneleigh a začali „skutočnú“, dovolenku, myslel som si, že všetko je v poriadku. V posledné ráno ma však to, čo som považoval za zlé trávenie, držalo v posteli až do obeda. Cítil som bolesť v chrbte a v hrudi a jedno rameno mi zmeravelo.

Keď som tam ležal, bolo to, ako keby moja manželka a deti zperali do môj ho

Krst v Duchu Svätom

Niektoré príbehy, uverejnené v tomto čísle časopisu HLAS hovoria o krste v Duchu Svätom. Je to biblická skúsenosť, zasľúbená nasledovníkom Ježiša Krista. Jej účelom je obdarovať kresťana mocou, aby mohol konať Božiu vôľu. Biblia o tom často hovorí v knihe Skutkov apoštolov. Ak máte záujem o ďalšie informácie, skontaktujte sa so skupinou IZOPE vo vašej oblasti (pozri str. 18).

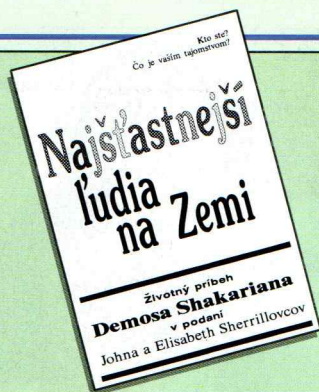
hrobu. Potom všetko zahalila temnota jediným lúčom svetla. Keď som pochopil, že toto je moja posledná nádej, vykričkol som: „Bože, pomôž mi! Ježišu, zachráň ma!“

S týmto výkrikom sa meravosť rama zmenila na mučivú bolesť. V neveriteľnej agónii ma sanitka odviezla do nemocnice. V priebehu dvoch dní lekári vykonali všemožné testy, postupne vylučovali jednu možnosť po druhej a zistili, že mi nič nie je. Bolesť sa nakoniec vytratila a rodina si ma prišla vziať domov.

Kým som na nich čakal, dočítal som knihu C. S. Lewisa. Až vtedy som pochopil, že Boh vyslyšal moju modlitbu a zachránil mi život. Keď som začal rozprávať svoj príbeh iným, objavila sa predo mnou nesmiernosť Božej milosti, ktorou mi odpustil. Jeho láska ma neprestáva zaplavovať a ja som rozhodnutý pracovať pre Ježiša – v parlamente i mimo neho.

O týždeň som dostal krst v Duchu Svätom. O niekoľko týždňov neskôr ma pozvali, aby som prehovoril na podujatí s názvom „Londýn pre Ježiša“, ktoré sa konalo v Royal Albert Hall. Stojac pred štyritisíc ľuďmi som vydal svedectvo o tom, že som sa musel dostať až na prah smrti, aby som sa prebudil a bol ochotný počúvať Boží hlas.

Našiel som podporu v Kresťanskom spoločenstve poslancov v Dolnej snehmovni. Učím sa čítať Bibliu a modliť sa, venujúc každý deň so všetkým, čo prináša, Ježišovi. Začal som počúvať Jeho hlas, hoci to nie je ľahké pri žonglovaní vo víroch parlamentného života, pri práci s voličmi a snahe budovať si aj rodinný život. Mám však v úmysle, s pokračujúcou milosťou Božou, rozprávať svoj príbeh všetkým, ktorým budem môcť, aby i tí, ktorí si myslia, že majú odpovede na všetky otázky, ako kedysi ja, spoznali Ježiša a zažili premieňajúcu milosť Božiu tak ako ja. ●

**Táto kniha hovorí
o založení FGBMFI
a je možné si ju
zadovážiť
v miestnych
skupinách.**

Informácie

FGBMFI Slovensko

P.O. Box 47, 958 06
Partizánske

Peter Stropach tel.:
07/849592

FGBMFI Čechy

P. O. Box 9 155 04
Praha 54

Drahý čitateľ! Možno, že pri čítaní tohto vydania časopisu Hlas si sa aj ty zamýšľal nad tým, či môžeš Boha osobne spoznať a mať Jeho pokoj vo svojom srdci. Ježiš povedal, že ak chceme spoznať Boha, ktorý je Duch, musí sa náš ľudský duch znovu narodiť. Ak to chceš osobne prežiť, mal by si:

1. Uznať pred Bohom, že si žil sebeckým životom a že si hrešil tým, že On nebol Pánom tvojho života a tým si sa od Neho oddelil. „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávu Božiu“, Rim 3,23.

2. Vyznať svoje hriechy, obrátiť sa k Nemu, prosíť o Jeho odpustenie, pomoc pre taký život, s ktorým by bol On spokojný. „Ak sa nebudete kajať, všetci podobne zahyniete“ Lk 13,3.

3. Uveriť tomu, že Ježiš je Boží Syn a tým, že zomrel na kríži, zobrať na seba tvoje hriechy preto, aby ti Boh odpustil. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby každý, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal večný život“ Jn 3,16.

4. Vyznať Bohu, že teraz robíš Ježiša Spasiteľom a Pánom svojho života. „Ak ústami vyznávaš Ježiša Krista a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš zachránený“ Rim 10,9.

Ak si po dôkladnom zvážení texty z Písma vztiahol na seba a chceš urobiť tento dôležitý krok, modli sa nahlas túto modlitbu: „Drahý Bože, viem, že som hriešnik a zahyniem. Vo svojom srdci verím, že Ježiš, Tvoj Syn, zomrel za všetkých hriešnikov, i za mňa a vylial svoju krv, aby očistil moje hriechy. Vyznávam, že Ježiš je Spasiteľom a Pánom môjho života a ďakujem za dar večného života. Verím, že mi pomôžeš žiť k Tvojej spoločnosti.“

Nespoliehaj sa na to, že tvoje pocity sú dôkazom tvojho prijatia u Boha. City sú nestále a tvoj vzťah k Bohu je založený na Jeho zasľúbeniach (Rim 10,13). Nehanbi sa a povedz iným o svojom vzťahu k Ježišovi (Mt 10,32). Denne sa modli a čítaj Bibliu (1Pt 2,2, Ž 37,4, Rim 8,14).

Ak si spravil toto najdôležitejšie rozhodnutie svojho života, prosíme, napíš nám, aby sme ti mohli poslať ďalšie informácie. Vyplň a pošli pripojený kupón.

„Full Gospel Business Men's Fellowship International“ je medzinárodné združenie kresťanských podnikateľov, ktorého účelom je:

1. Volat ľudí k Bohu a k Cirkvi prostredníctvom dosvedčovania Božej moci a prítomnosti v dnešnom svete posolstvom plného evanjelia plnému človeku.

2. Poskytovať základňu pre kresťanské spoločenstvo ľudí pod jedinou zástavou ich zážitkov v Ježišovi Kristovi posilňujúc ich, aby sa vracali späť do svojich cirkevných obcí občerstvení a obnovení. FGBMFI nie je ani cirkvou, ani sektou. Nemá kňazov, ani pastоров a nezakladá cirkevné obce.

3. Prispievať k väčšiemu zjednoteniu kresťanov.

HLAS

číslo 965

Toto je jedna z 27 verzií európskeho časopisu Hlas, ktorý vydáva v rôznych jazykoch medzinárodné ústredie FGBMFI pre Európu: 30 Mechelse Steenweg, B - 3000 Leuven, Belgicko, tel.: (016) 20 79 44, fax: (016) 20 79 31.

Vydavateľ: Blair Scott. **Asistent:** Donato Anzalone. **Sadzba:** Buro Robe. **Redaktor pre USA:** Jerry Jensen. **Redaktor pre južný Pacifik:** Mark Raffills. **Redaktor pre Áziu:** C. K. Lee.

FULL GOSPEL BUSINESS MEN'S FELLOWSHIP INTERNATIONAL

- Týmto vás informujem o svojom rozhodnutí nasledovať Ježiša Krista. Prosím vás, aby ste mi poslali brožúruku „Prijali Krista“.
- Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie o tejto spoločnosti.
- Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie, týkajúcej sa členstva v tejto spoločnosti.

Meno a adresa (píšte čitateľne)

HLAS č. 965

POLITIKA

Môže mať Boh záujem o to, čo sa deje za dverami našich parlamentov? Chce sa angažovať v takých pozemských záležitostiach a dohadovaniach? I v našich vládach sú však takí, čo sa usilujú vzdávať úctu Všemohúcemu a vnášať ho do tejto svetskej činnosti, ktorá ovplyvňuje naše každodenné životy. Jedným z takýchto príkladov je David Porter z Veľkej Británie. On dosvedčuje skutočnosť, že Boh má skutočne záujem o politiku, rovnako, ako o každú stránku nášho života. Prečítajte si jeho príbeh na strane 16.

Ak si chcete objednať viac výtlačkov Hlasu pre seba a svojich priateľov, čítajte na strane 18.

- **Nový počítačový konzultant**
- **Náboženstvo nestačilo**
- **Osobné stretnutie**
- **Veľký Manažér**
- **Nový poslanec**

Full Gospel Business Men's Fellowship International

Ďalšie informácie si možno vyžiadať na adrese:
Nenechajte tento časopis umrieť... Dajte ho svojmu priateľovi.